

De gevaren, die hier opdoemen mogen met enkele voorbeelden worden geïllustreerd:

(a) De loonkosten per eenheid produkt stegen in Nederland van 1958 tot 1966 met 43%, tegenover die van onze buitenlandse concurrenten met 22%.⁵⁾

(b) „In de achter ons liggende jaren is de loonkostenstijging hier te lande aanmerkelijk geweest, liggend op een niveau dat ver uitging boven de toeneming van de arbeidsproduktiviteit. Hiermede samenhangend is ook de prijsstijging hier te lande aanzienlijk geweest. Met het oog op een meer evenwichtige ontwikkeling, waarbij ook de concurrentiepositie ten opzichte van het buitenland in het geding is, moet het gewenst worden geacht dat de dalende lijn wat de stijgingspercentages van de loonkosten betreft, welke dit jaar (1967) reeds valt waar te nemen, ook in 1968 wordt voortgezet.”⁶⁾

	1966	1967	1968
Stijging Arbeidsproduktiviteit	2,3	6,0	5,5
Stijging Loonsom	10,5	8,0	5,0

(c) Tenslotte memoreren wij in dit verband de E.E.G.-industrietelling 1963, waaraan wij de volgende cijfers ontlelen met betrekking tot de loon- en salarisquota als percentage van de netto produktiewaarde (d.i. produktiewaarde minus verbruik van grondstoffen en hulpstoffen) in de textielindustrie.

	Nederland	E.E.G.	Italië
Gehele textielindustrie	51%	41%	27%
w.v. wolindustrie	55%	39%	26%

Het behoeft geen nader betoog, dat deze verhoudingen voor de Nederlandse textielindustrie bijzonder nadelig werken op de concurrentiepositie, temeer waar deze quote sedert het jaar 1963 zowel absoluut als relatief nog verder is gestegen.

⁵⁾ Prae-advies Prof. dr. H. W. J. Bosman, Jaarvergadering Vereniging voor de Staathuishoudkunde, 1967.

⁶⁾ S.E.R. advies over de loonvorming 1967.